

habeat, quidue maneat, exponetur. Laurentius uir clarissimus dixit: Etiam ab Augu-
 stino honorabili uiro rectissime respondetur. Aut enim ut ipse profecutus est, licebit ali-
 quid quod scriptum non est, defendendæ fidei merito ponere, & ponendum est licite: aut
 non licebit, & utrunque penitus denegandum est integre: unde opus non est agnito iam
 uocabulo sonante professionem ulterius quicquam inquirere, nisi ut ipsum homusion no-
 bis uenerabilis Augustinus suæ religionis episcopus scriptum ostendat in lege. Augu-
 stinus episcopus respondit: rectissimam iusticiæ lineam tenens, O nobilissimæ fidei uir præ-
 sidens, agnosce rationemque perpende, quia de tuo non solum alij sapientissimi uiri iudicio
 iudicabunt, uerumetiam deus uerissimus, qui est omnium iudex plenius iudicabit. Non
 enim differentis dei spernendum est iudicium, nonnunquam & in præfenti iudex ultor as-
 surgit. Fidei ergo nostræ iam dignare rationem inquirere, symbolumque quo fides utrun-
 que constat, singulos præcipe tuis auribus coram omnibus recitare. Laurentius uir cla-
 rissimus dixit: A iusticia nulla ratione discordat, ut ipse digneris qui petitor es, Pascenti uir
 clarissime, tuæ fidei symbolum recitare. Tunc Pascentius sono clariori symbolum recitans,
 credere se in deum patrem omnipotentem, inuisibilem, ingenitum, & incapabilem dixit, & in
 Iesum Christum filium eius deum natum ante secula, per quem facta sunt omnia, & in spi-
 ritum sanctum. Augustinus episcopus respondit: Memorem esse amplitudinem uer-
 stram in dei negocio, præsidens cognitor profecutionis nostræ non dubito, quia uir clarissi-
 mus Pascentius nihil ponendum esse in fidei ratione, præter quàm quod scripturæ continet,
 asseruit, qui licet fidei catholicæ homusion uerbum pro macula nominis secundum suos au-
 tores nitatur opponere, ex eo quod posuit uel potius uetuit, hinc magis & homusion à Gre-
 cis sacerdotibus positum uerbum in assertionem fidei dici debere recte defendimus, & ali-
 qua quæ scripta non sunt, ab ipsis potius temere posita uel dicta modo probamus.
 Laurentius uir clarissimus dixit: Cursum ut uideo honorabilis Augustinus negocij præfenti-
 tis calcem se obtinuisse declarat, seseq; docturum astruens, aliqua quæ scripta non sunt, tuæ
 Pascenti clarissime autores fidei posuisse quæ sequeris. Quæ si in lege non posita, & à uobis
 propria usurpatione fidei merito posita esse docuerit, iam quærendum erit, quia iam licere
 manifestum erit, quid in intimis homusion uerbum habeat, ad quam rem pertineat, cuiusq;
 rei recte hoc uerbum adhibitum iudicetur, iustæque inuentum uel positum ipsa fidei peti-
 ctio roborabit. Pascentius uir clarissimus dixit: Non decet nos aliquid sine autoritate
 scripturarum ponere diuinarum, quid est tamen seposito calumniæ artificio, quod dicitur
 proponit è diuerso defendens frater Augustinus, absque legis autoritate nos alicubi posu-
 isse uel dicere, publicet palàm, & si conuicerit, nec homusion iniuste ab ipsis positum, etiam
 ego iam publice conclamabo, statimque eorum communioni socius fio. Laurentius
 uir clarissimus dixit: Nihil tam optimum tamq; libertati fideiq; & animæ cōgruum, quàm
 longa tergiuersatione, quam potuit stoliditas enutrire, ocius derelicta, animositatis qua
 deo fit iniuria obstinata aliquandiu nebula repellatur, atque quæ occulta in linguis uan-
 sunt, euidentiore luce pandantur. Sed ne in longum negocium iam propè uictoria pacatæ
 oratio protrahat diuturna, quod absque legis autoritate à Pascentio uiro clarissimo uel ab
 eius autoribus reclusas positum, dignare iam Augustine uir sanctissime publicare.
 Augustinus episcopus respondit: In assertionem fidei patrem ingenitum & incapabilem di-
 xit, cum nec ingenitum nec incapabilem scriptura patrem alicubi testetur. Qui licet ingeni-
 tus pater sit, quia hoc ipsum utriusque confitemur, tamē hoc nullius scripturæ seu ueteris seu
 nouæ cōtinet textus. Est enim ingenitus, qui à nullo est genitus: sed hoc est ingenitus quod
 genitus, utpote de deo deus. Non enim quia Adam ingenitus approbatur, idcirco est ho-
 mo, & Abel quia de ipso est genitus, nō est homo: hominem genuit quod est, ingenitus ho-
 mo: deus quod est genuit eiusdem substantiæ, eiusdem essentiæ sine tempore, sibi coæternus
 genuit. Ante quem nihil est temporis, non accipit modum. Est igitur ingenitus pater, quia
 ut dictum